

Divi Thomae Aquinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impressionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum sit à Deo mediantius angelis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-72772)

QVAEST. CLXXII.

**¶ Super Questionis
172 Artic. 2.**

JN art. 2 eiusdem q. 172. dubia duo occurunt. Primum, circa illuminationē propheticā, an. f. sit ab angelō, quo ad ipsū lumen prophetīcū, an nō. Et est rō dubij, quia si lumen propheticum, non esset ab angelō, frustra in litera diceret. Vtrūque, s. illuminatiōes & revelationes. Sufficiet liquidem dicere, Revelationes p. an. eos deferuntur. In oppositū autē est, quia auctor in principio huius summā q. 6. art. 1. ad primū ponit quod humen fidēi in intellectu nostro est immediate a Deo. ergo à fortiori lumen prophetīcū, quod facit euidentiam eorum quae sunt fidēi. Secundū dubium est circa inspiratiōnē prophetīcā, an sit ab angelō. Dicit enim n. in primo articulo præcedentis questōnis, quod ad prophetīam requiriunt inspiratio. Et est ratio dubij, quia in reipōsitione ad primum dicitur, quod non est eadem ratio de spectantibus ad intellectū, & de spirituā ad voluntātē: quoniam angelus potest imprimerē in intellectū, non autem in voluntatē. Cōstat autem, quod insipratiō prophetīca ad voluntatē spectat.

¶ q. 1. art. 2.
¶ 3. con. ca.
¶ 4. & ver.
¶ 12. art. 8. &
Mait. 1. c. 1.
f. & 1c. 4. &
1. Cor. 1. 4.

* In prolo. super Piat. f. 1. in p. 1.
ca. 4. narr. a.
geo. illus.

¶ In prolo. super libro q. 105. art. 1. ad 2. Unde cōcedendum est, quod tam lumen fidēi, quam lumen prophetīcū, illud habuit, hoc per modum trāficiens a Leo et immediatē. Vocatur autem angelus illus-

vellet in sua potestate futura p̄co F gnoscer, quod patet esse falsum.

AD SECUNDVM dicendū, q. cognitio futurorū, q. fit in somniis, est aut ex reuelatione spiritualiū substantiarū, aut ex causa corporali, * ut dictū est, cūm de diuina timentib. q. in vigilantiis, quia anima vigilantis est occupata circa exteriora sensibilia: vnde minus potest percipere subtiles impressiones vel spiritualium substantiarū, uel et causarum naturalium. Quantum tamen ad perfectionē iudicij plus viget ratio in vigilando, quam in dormiendo.

AD TERTIUM dicendū, q. bruta et animalia nō habent p̄ognitionē futurorū eventū, nisi s. m. quod ex suis causis p̄ognoscuntur, ex quib. eorum phantasie mouētur, & magis quam hominū, quia phantasie hominū, maxime in vigilando, disponuntur magis secundum rationē, quam secundū impressionē naturaliū causarū. Rō autē facit in homine multo abundatiū id, quod in brutis facit impressio causarū naturaliū: & adhuc magis adiuuat hominē diuina gratia prophetias inspirans.

AD QUARTVM dicendū, q. lumen prophetīcū se extendit et ad directiones humanarū actuū. Et secundū hoc prophetīa necessaria est ad populi gubernationē, & præcipue in ordine ad cultū diuini, ad quem natura nō sufficit, sed requiritur gratia.

ARTICVLVS II.
Vtrum prophetīa reuelatio fiat per angelos.

AD SECUNDVM sic procedit. Vr̄, q. prophetīa reuelatio non fiat per angelos. Dē enim Sapien. 7. q. sapientia Dei in animas Ianitatis le trāficiens, & amicos Dei constituit immediate: ergo etiā prophetas facit immediate, non mediantibus angelis.

¶ 1. Prate. Prophetīa ponitur inter gratias gratis datas: sed gratias gratis datae sunt à Spiritu sancto, secundum illud, Diuisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus: non ergo prophetīa reuelatio fit angelō mediante.

¶ 2. Prat. * Cassiod. dicit, q. prophetīa est diuina reuelatio: si autem fieret per angelos, diceretur angelica reuelatio: nō ergo prophetīa fit per angelos.

SED CONTRA est, quod † Dionys. dicit 4. cap. calc. hierat. Diuinās visiones gloriōsi patres nostri adepti sunt per medias coele-

ARTIC. II. ET I.

stes virtutes: loquitur autem de visionibus prophetīcīs: ergo reuelatio prophetīa fit angelī mediantibus.

RESPON. Dicendum, quod dicut Apostolus dicit ad Rom. 13. Quæ a Deo sunt, ordinata sunt. Habet autem hoc diuinitatis ordo sicut Dionys. dicit, vt infra per media disponat. Angelū autē mediū sum inter Deum, & homines, ut pote plus participantes de perfectione diuinae bonitatis, q. homines & ideo illuminations & reuelationes diuinae a Deo ad homines, per angelos datur. Prophetīa autē cognitione fit per illuminationē, & reuelationem diuinam: vnde manifestum est, quod fiat per angelos.

AD PRIMUM ergo dicendū, q. charitas secundum quam fit homo amicus Dei, est p̄fectio voluntatis in quam solus Deus in primis potest: sed prophetīa p̄fectio intellectus, in quem ei angelus potest imprimere, ut in primo * diūnum est, & ideo non est similius ratio de utroque.

AD SECUNDVM dicendum, q. gratias gratis data attribuuntur Spiritui sancto sicut primo principio: quia tamen operatur homī gratias in hominibus mediante ministerio angelorum.

AD TERTIUM dicendū, quod operatio instrumenti attribuuntur principali agenti, in cuius uirtute instrumentum agit. Et quia minister est sicut instrumentum idcirco prophetīa reuelatio, q. fit ministerio angelorum, dicitur esse diuina.

ARTICVLVS III.

Vtrum ad prophetīam requiriatur dispositio naturalis.

AD TERTIUM sic procedit. Vr̄ q. ad prophetīam requiriatur dispositio naturalis. Propheta recipitur in prophetā secundū dispositiōne recipientis, quia tamen per illud Amos 1. Dñs s. 310. regnet, dicit glo. * Hiero. Naturaliter, vt oēs qui volunt tē recipere, rare, ex his rebus sumant copiam, tamen, quas sunt nutriti, v.g. Nauti, qui sunt inimici ventis, dannum naufragio coparant. Sic & Amos qui sunt pauperes, timorem Dei rugitus leonis assimilat, sed recipiunt, requiriunt naturalem dispositiōnem. ergo prophetīa requirit naturalem dispositiōnem.